Scris de Vlad Catana, 1 aprilie 2011
Luni, 04 Aprilie 2011 12:57 - Ultima actualizare Luni, 04 Aprilie 2011 13:09

Vineri, 1 aprilie a.c., la mânăstirea Putna au fost comemorați cei 3000 de români măcelăriți de forțele sovietice la Fântâna Albă, în primăvara anului 1941. Au participat studenți de pe ambele părți ale Prutului, veniți din București și din Suceava, alături de români din Bucovina de la nord de graniță, secretarul de stat pentru românii de pretutindeni Eugen Tomac, senatorul Viorel Badea, deputații Tudor Panțâru și Sanda-Maria Ardeleanu. Nu au lipsit nici reprezentanții autorităților locale sau ai unor asociații culturale precum ”Pro Basarabia si Bucovina”.

IPS Arhiepiscop Pimen al Sucevei şi Rădăuţilor împreună cu Arhimandritul Melchisedec Velnic, stareţul mânăstirii Putna, și cu clericii din mânăstirile bucovinene au oficiat slujba de sfințire a troiței ridicată în memoria celor uciși acum 70 de ani. După sfârșitul slujbei, personalitățile prezente au vorbit despre importanța memoriei istorice pentru ființa unui neam, deci implicit de importanța acestei memorii pentru soarta oamenilor, vii și morți, care compun neamul respectiv. Pentru o societate care și-a pierdut conștiința de sine, expresii precum ”jertfa celor de atunci” sau ”martirii neamului românesc” nu mai înseamnă nimic, fiindcă realitățile la care aceste cuvinte fac trimitere nu îi mai sunt accesibile. Însă o încercare de reîntoarcere în al doisprezecelea ceas la aceste realități, ar putea porni tocmai de la contemplarea motivului pentru care un număr de 3000 de români basarabeni, atunci când au fost somați să nu treacă granița, au preferat să fie măcelăriți de trupele sovietice, decât să trăiască sub un regim ateu,

despărțiți de cei de un sânge cu ei. În cuvântările rostite s-a amintit și de indiferența aleșilor poporului care nu au adoptat legea ce ar fi desemnat ziua de întâi aprilie "zi naţională în memoria românilor - victime ale masacrelor de la Fântâna Albă şi alte zone, ale deportărilor şi ale foametei organizate de regimul totalitar sovietic în nordul Bucovinei şi întreaga Basarabie". Dacă poporul evreu nu s-a disociat pentru o singură clipă de holocaust, daca poporul polonez a înțeles ce importanță colosală are păstrarea momentului Katyn viu în conștiința națiunii, se pare că cei care conduc poporul român ori nu au înțeles valoarea trecutului nostru, ori tocmai fiindcă au înțeles se comportă așa cum o fac. Din acest punct de vedere teoria, adesea nedreaptă, conform căreia un neam are conducătorii pe care îi merită, își găsește anumite argumente în realitate. Aceste argumente pot fi cel mai bine sintetizate prin cuvintele unei bătrâne basarabence prezente la eveniment, ai cărei părinți au fost deportați în Siberia și care a spus : ”pe noi ne doare tot ce s-a întâmplat atunci, ne doare ruptura care s-a produs…dar tinerii din ziua de astăzi când le vorbești despre asta, spun că sunt fapte care s-au petrecut de mult…că nu mai contează acum ” ; apoi a adăugat cu o zvâcnire de speranță : ”poate că vor să ne protejeze…”.

Comemorarea s-a încheiat cu o agapă frățească la care au servit starețul și monahii de la Putna și care a avut loc în frumoasa sală de mese a mânăstirii, dominată de figura impunătoare a lui Ștefan cel Mare, reprezentată pe tapiseria peretelui estic al încăperii.

Vlad Catana, voluntar FNRP, prezent la ceremonie.

Foto: Vlad Catana